

2. Za każdą godzinę pilnowania ponad 8 godzin na dobę (bądź ponad 6 godzin w sobotę) do pełnych 12 godzin na dobę dozorczy otrzymują zasadnicze wynagrodzenie godzinowe powiększone o 10%, tj. po 1 zł 47 gr za godzinę.

3. Za godziny nadliczbowe, przekraczające 72-godzinną normę tygodniowo, wynagrodzenie oblicza się według zasad art. 16 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 734, z 1934 r. Nr 110, poz. 976,

z 1936 r. Nr 28, poz. 222, z 1945 r. Nr 21, poz. 117, z 1946 r. Nr 51, poz. 285 oraz z 1950 r. Nr 13, poz. 122).

4. Do obliczenia dodatkowego wynagrodzenia godzinowego w przypadkach wymienionych w ust. 2 i 3 przyjmuje się jako zasadnicze wynagrodzenie godzinowe kwotę 1 zł 34 gr.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: w z. E. Droźniak

169

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 stycznia 1951 r.

w sprawie trybu udzielania kredytów antycypacyjnych na poczet amortyzacji roku następnego bez obowiązku uzyskania uprzedniej zgody Ministerstwa Finansów.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z § 74 instrukcji Nr 30 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o ogólnych zasadach planowania, wykonywania i finansowania remontów obiektów majątku trwałego jednostek gospodarki narodowej, zatwierdzonej zarządzeniem Nr 179 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 lipca 1950 r. w sprawie ogólnych zasad planowania, wykonywania i finansowania remontów, zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujący tryb postępowania przy udzielaniu przedsiębiorstwom państwowym działającym na zasadzie rozrachunku gospodarczego kredytu antycypacyjnego na poczet amortyzacji roku następnego bez obowiązku uzyskania uprzedniej zgody Ministerstwa Finansów.

§ 2. Kierownictwo przedsiębiorstwa, któremu ma być udzielony kredyt antycypacyjny w omawianym trybie, sporządza protokół konieczności i pilności remontu, w którym:

- stwierdza i motywuje konieczność i pilność remontu;
- określa szkody gospodarcze, jakie mogą wynikać na skutek zwłoki w wykonaniu remontu;
- stwierdza niemożność zaniechania realizacji innego planowanego na dany rok remontu bez szkody gospodarczej;
- stwierdza, że posiadane na rachunku kapitałnych remontów środki zostały już w całości pełni zaangażowane na inne remonty, jak również że kredyt antycypacyjny na amortyzację roku bieżącego został w całości zaangażowany bądź już wykorzystany;
- stwierdza, iż należności za omawiany remont muszą być uregulowane w terminie nie pozwa-

lającym na zachowanie normalnego trybu, ustalonego dla udzielania kredytu antycypacyjnego na poczet amortyzacji roku następnego.

§ 3. 1. Protokół, o którym mowa w § 2, przedsiębiorstwo przesyła do swej jednostki nadrzędnej, uprawnionej do zatwierdzania wprowadzonych zmian w planach rzeczowo-finansowych kapitałnych remontów.

2. Jednostka, wymieniona w ust. 1, stwierdza na otrzymanym protokole fakt, że:

- wszelkie możliwości przeniesień środków na finansowanie remontów z innych podległych jej przedsiębiorstw zostały w danym roku wyczerpane;
- przytoczone przez przedsiębiorstwo w protokole okoliczności uzasadniają zastosowanie uproszczonego trybu udzielenia kredytu antycypacyjnego na poczet amortyzacji roku następnego.

§ 4. Protokół ze stwierdzeniami omówionymi w § 3 właściwa jednostka nadrzędna przesyła do banku, finansującego przedsiębiorstwo, dla którego stanowi on podstawę do udzielenia kredytu.

§ 5. Kredyt antycypacyjny, o którym mowa w niniejszym zarządzeniu, nie może przekroczyć 15% części planowanej na bieżący rok amortyzacji, przeznaczonej na kapitałne remonty.

§ 6. O udzieleniu przedsiębiorstwu kredytu antycypacyjnego na poczet amortyzacji roku następnego w trybie określonym niniejszym zarządzeniem właściwy oddział banku zawiadamia swoją centralę, która z kolei zawiadamia o tym Państwową Komisję Planowania Gospodarczego i Ministerstwo Finansów.

§ 7. Udzielanie przez właściwe jednostki nadrzędne przedsiębiorstw stwierdzeń na protokole faktów, o których mowa w § 3 ust. 2, mimo braku odpowiedniego dla nich uzasadnienia, uważane będzie za przekroczenie dyscypliny finansowej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. E. Droźniak

170

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 lutego 1951 r.

w sprawie ulg podatkowych dla duchownych, pełniących funkcje duszpasterskie na obszarze Ziemi Odzyskanych.

W związku z uchwałą Nr 61 Prezydium Rządu z dnia 31 stycznia 1951 r. w sprawie ulg podatkowych dla duchownych, pełniących funkcje duszpasterskie na

obszarze Ziemi Odzyskanych (Monitor Polski Nr A-10, poz. 152), na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach po-